

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/46/2012
Identifikačné číslo spisu:	7012200114
Dátum vydania rozhodnutia:	25.01.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:7012200114.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci navrhovateľky Q. U., nar. XX. K. XXXX, bytom P., proti odporkyni Sociálnej poisťovni, ústrediu, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia odporkyne zo dňa 19.10.2011 č. XXX XXX XXXX X, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 2Sd/9/2012-19 zo dňa 24. apríla 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 2Sd/9/2012-19 zo dňa 24. apríla 2012 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporkyne zo dňa 19. októbra 2011 č. XXX XXX XXXX X. Napadnutým rozhodnutím zo dňa 19. októbra 2011 podľa § 65 a § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z.z.“) odporkyňa priznala navrhovateľke starobný dôchodok od 24. novembra 2010 v sume 250,40 eur mesačne.

Krajský súd preskúmal napadnuté rozhodnutie na pojednávaní podľa § 244 ods. 1, 2 a 3 O.s.p., v spojení s § 2501 ods. 1 a 2 O.s.p. a dospel k záveru, že podanie opravného prostriedku navrhovateľkou nie je dôvodné.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že napadnutým rozhodnutím odporkyňa priznala navrhovateľke starobný dôchodok podľa § 65 a § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. od 24. novembra 2010 v sume 250,40 eur mesačne. Z obsahu dávkového spisu súd zistil, že doba zamestnania (poistenia) a sumy vymeriavacích základov (hrubých zárobkov) navrhovateľky boli zhodnotené na základe spisového a evidenčného materiálu nachádzajúceho sa v ústrednej evidencii Sociálnej poisťovne. Suma starobného dôchodku bola určená ako súčin priemerného osobného mzdového bodu, obdobia dôchodkového

poistenia získaného ku dňu vzniku nároku na starobný dôchodok a aktuálnej dôchodkovej hodnoty. Navrhovateľka získala v rozhodujúcom období, ktorý bol podľa § 63 ods. 8 zákona č. 461/2003 Z.z. rozšírený pred 1. januárom 1984 tak, aby v ňom bolo 22 kalendárnych rokov, 7532 dní dôchodkového poistenia. Podrobný výpočet starobného dôchodku je uvedený v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

Ďalej súd uviedol, že navrhovateľka nesúhlasila s tým, že jej neboli zhodnotené doby zamestnania od 05.07.1971 do 31.12.1983, kedy pracovala v Hutných stavbách Košice, pričom argumentovala tým, že v tom čase bola prísna kontrola na dane a odvody príjmu a každý zamestnávateľ si svoje povinnosti plnil. Preto pre nedostatky v evidencii u odporkyne nemôže byť ukrátená na starobnom dôchodku.

Následne z administratívneho spisu súd zistil, že listom z 10.05.2011 oznámila odporkyňa navrhovateľke, že evidenčný materiál za obdobie od 05.07.1971 do 30.04.1980 sa v ústrednej evidencii ani po dôkladnom prehladaní nenašiel, z čoho vyplýva, že zamestnávateľská organizácia navrhovateľky si neplnila svoju povinnosť a evidenčné listy jej po skončení pracovného pomeru navrhovateľky neodstúpila. Mzdové listy za rok 1973, 1974 sa v archíve tiež nenachádzajú. V evidencii odporkyne sa nenachádza evidenčný materiál za obdobie od 01.01.1973 do 31.12.1974, a preto nie je možné v tomto období započítať vymeriavacie základy. Navrhovateľku odporkyňa poučila, že má možnosť na príslušnej pobočke Sociálnej poisťovne podľa § 189 zákona č. 461/2003 Z.z. spísať zápisnicu, v ktorej uvedie mená a priezviská aspoň dvoch spolupracovníkov, ktorí v období od 01.01.1973 do 31.12.1974 pracovali u zamestnávateľa Hutné stavby, a.s. Košice a vykonávali rovnakú prácu ako navrhovateľka. Na základe hrubých zárobkov spolupracovníkov navrhovateľky odporkyňa získa poznatky o tom, aké hrubé zárobky sa skutočne dosahovali za jednotlivé roky a potom rozhodne o nároku na starobný dôchodok.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku poukázal na to, že navrhovateľka sa na predvolanie na pobočku Sociálnej poisťovne nedostavila a pobočke Sociálnej poisťovne sa nepodarilo s navrhovateľkou spojiť ani telefonicky. Pobočka Sociálnej poisťovne sa pokúsila sama došetriť porovnateľné zárobky v spolupráci s organizáciou, ktorá archivuje mzdové listy zamestnávateľa navrhovateľky. To však sa uskutočniť nepodarilo, pretože organizácia archivujúca mzdové listy, má uložené podľa rokov, a nie podľa druhov činnosti. O nároku na starobný dôchodok navrhovateľky odporkyňa rozhodla bez zárobkov za roky 1973 -1974.

Podľa názoru krajského súdu odporkyňa postupovala podľa ustanovení zákona č. 461/2003 Z.z., vykonala dokazovanie za účelom zistenia doby zamestnania, resp. poistenia navrhovateľky, vzhľadom na to, že evidenčný materiál sa u odporkyne nenachádzal. Navrhovateľka neposkytla žiadnu súčinnosť odporkyni pri zisťovaní vymeriavacích základov za sporné obdobie a odporkyni sa vzhľadom na uplynutie doby a spôsob archivovania mzdových materiálov bez tejto súčinnosti nepodarilo zistiť také skutočnosti, ktoré by mohli viesť k zisteniu vymeriavacích základov u navrhovateľky za uvedené obdobie. Nie je preto možné vytýkať odporkyni, keď rozhodla o nároku na starobný dôchodok bez zistenia vymeriavacích základov za rok 1973 a 1974. Z osobného listu dôchodkového poistenia vyplýva, že ostatné námietky navrhovateľky týkajúce sa zápočtu rokov do 31.12.1980 a vymeriavacích základov za obdobie do roku 1986, sú nedôvodné.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd v súlade s ustanovením § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku krajského súdu podala navrhovateľka včas odvolanie, pretože podľa jej názoru je rozhodnutie správneho orgánu nepreskúmateľné. Navrhla napadnutý rozsudok krajského súdu zrušiť a žiadala, aby jej bolo doručené rozhodnutie, ktoré bude podpísané sudcom, ktorý rozhodoval vo veci samej, pretože nepodpísané rozhodnutie nie je dôveryhodný doklad.

Uviedla, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci. Je nesporné a preukázané, že potrebnú dobu zamestnanosti navrhovateľka dosiahla k 31.12.2003, t. j. 25 rokov. 24.11.2008 dosiahla vek 57 rokov potrebný na priznanie a vyplácanie starobného dôchodku. Súd prvého stupňa vychádzal z

nesprávneho právneho posúdenia vecí, čo je zrejmé z odôvodnenia rozsudku zo dňa 24. apríla 2012. Súd ospravedlnil nedostatky v evidencii doby zamestnanosti a vymeriavacieho základu odporkyne a tým navrhovateľku poškodil na jej právach na priznanie starobného dôchodku. Odporkyni navrhovateľka poskytla potrebnú súčinnosť.

Odporkyňa sa k podanému odvolaniu písomne vyjadrila prípisom zo dňa 03.06.2012 a navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny.

Uviedla, že dôvody, ktoré uvádza navrhovateľka v odvolaní, nepovažuje za opodstatnené. Odporkyňa má za to, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav vecí, na základe ktorého náležite právne posúdil vec, pričom nezistil nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia odporkyne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p., napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo preskúmal bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a jednomyselne dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno vyhovieť.

Podľa § 195 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. organizačná zložka Sociálnej poisťovne pred vydaním rozhodnutia postupuje tak, aby presne a úplne zistila skutočný stav vecí, a na ten účel obstará potrebné podklady na rozhodnutie.

Podkladom na rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe, alebo známe organizačnej zložke Sociálnej poisťovne z jej činnosti (§ 195 ods.2 č. 461/2003 Z.z.).

Organizačná zložka Sociálnej poisťovne pri posudzovaní vecí objasňuje rovnako dôkladne všetky rozhodujúce skutočnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania (§ 195 ods.3 zákona č. 461/2003 Z.z.).

Podľa § 196 ods. 1 dôkazom je všetko, čo môže prispieť k zisteniu a objasneniu skutočného stavu vecí, najmä výpovede účastníkov konania a vyjadrenia účastníkov konania a svedkov, odborné posudky, znalecké posudky, správy, listiny, vyjadrenia a potvrdenia iných fyzických osôb a právnických osôb. Netreba dokazovať skutočnosti všeobecne známe, alebo skutočnosti známe z činnosti Sociálnej poisťovne.

Účastník konania je povinný navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Organizačná zložka Sociálnej poisťovne rozhodne, ktoré z dôkazov sa vykonajú. Organizačná zložka Sociálnej poisťovne je povinná vykonať aj iné dôkazy, ktoré účastníci konania nenavrhli, ak sú potrebné na zistenie a objasnenie skutočného stavu vecí (§ 196 ods.6 citovaného zákona).

Podľa § 66 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. suma starobného dôchodku sa určí ako súčin priemerného osobného mzdového bodu, obdobia dôchodkového poistenia získaného ku dňu vzniku nároku na starobný dôchodok, a aktuálnej dôchodkovej hodnoty.

Z dávkového spisu odporkyne vyplýva, že napadnutým rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19.10.2011 odporkyňa priznala navrhovateľke starobný dôchodok od 24.11.2010 podľa § 65 a § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. v sume 250,40 eur mesačne. Navrhovateľka požiadala o priznanie starobného dôchodku od 24.11.2010 žiadosťou spísanou dňa 22.11.2010. Počas dávkového konania bolo zistené, že nebol preukázaný nárok za dobu od 01.01.1973 do 1974, kedy navrhovateľka pracovala u zamestnávateľa Hutné stavby Košice. Listom zo dňa 09.03.2011 bolo navrhovateľke oznámené, že žiadosť o priznanie starobného dôchodku nie je možné vybaviť s konečnou platnosťou z dôvodu zisťovania vymeriavacích základov za uvedené obdobie. Listom zo dňa 10.03.2011 bola navrhovateľka informovaná o výsledku zisťovania vymeriavacích základov a poučená o možnom postupe na preukázanie súm vymeriavacích základov. Pobočka Sociálnej poisťovne v Košiciach oznámila odporkyni, že navrhovateľka sa napriek viacerým výzvam nedostavila na pobočku. Vymeriavací základ

za dobu od 01.01.1973 do 31.12.1974 sa nepodarilo zistiť ani prostredníctvom archívnej spoločnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, spravujúc sa citovanými ustanoveniami zákonov, vzhľadom na jednoznačnosť skutkového a právneho stavu v prerokúvanej veci, v podstate odkazuje na konanie pred krajským súdom a odôvodnenie jeho napadnutého rozhodnutia v súlade s ustanovením § 219 ods. 2 O.s.p, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Dôvody uvedené v odvolaní odvolací súd považuje za právne irelevantné vo vzťahu k prejednávanej veci, ktoré nemohli privodiť zmenu napadnutého rozsudku krajského súdu.

Z vyššie uvedených dôvodov aj odvolací súd považoval rozhodnutie odporkyne za zákonné a preto rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľka v odvolacom konaní nebola úspešná a odporkyni náhrada trov nepatrí zo zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.